

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.350/2025/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; eljár: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Ozsváth Zsolt kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.040/2025/12. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 32.000 (harminckétezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes helységli Rendőrkapitánysága Vizsgálati Osztálya állományában vizsgáló beosztásban teljesített szolgálatot. A helységli Rendőrkapitányság Ügyrendjéről szóló 2/2024.(V:14.) RK intézkedés (a továbbiakban: Ügyrend) 79. pont a) alpontja szerint a Vizsgálati Osztály ellátja – a 78.pont b) alpontjában foglaltakra figyelemmel– az ismert tettes ellen indult, vagy folyamatban lévő büntetőeljárásokban a nyomozóhatósági feladatokat, lefolytatja a hatáskörébe utalt bűncselekmények nyomozásait, felderíti az elkövetőket, ellátja a bizonyításhoz szükséges nyomozási feladatokat. A helységli Rendőrkapitányság vezetőjének 2023. október 25-én kiadmányozott számú 1 számú munkáltatói intézkedése szerint a felperes 2023. november 1-től 2023. november 30-ig átrendelésre került a vármegyei 2 Rendőr-főkapitánysághoz. A felperes 2021. szeptember 1-től 2024. szeptember 30-ig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a kinevezése szerinti vizsgáló beosztása ellátása mellett rendszeresen végzett napi szolgálati ideje 40 százalékában nyomozói feladatokat, 60%-ában vizsgálói feladatokat, vagyis a büntetőeljárásokban eljár az ismeretlen elkövető felderítésére irányuló nyomozásokban, majd a gyanúsítás közlését követő vizsgálati szakaszban is, a büntetőeljárás mindkét szakaszában önállóan ügyelődőként, egészen a vádemelési javaslatatig vagy az eljárás megszüntetéséig. Az emiatt benyújtott szolgálati panaszát, amelyben az illetményalap 100 % -ának megfelelő havi megbízási díjat és késedelmi kamatot igényelt, az alperes vezetője a 2024. december 16.-án kelt határozatszámmal számú határozatával elutasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perbeli időszak tekintetében (összesen 35 hónapra) 1.294.775 forint (az átrendelése kivételével a rendvédelmi illetményalap 100 %-ának megfelelő, míg a 2023. január 13. napjától 2023. február 10. napjáig terjedő betegállománya, továbbá az átrendelése idejére a rendvédelmi illetményalap 50 %-ának megfelelő) megbízási díj és törvényes késedelmi kamata megfizetésére Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg. Állította, hogy a nyomozói és a vizsgálói feladatkör eltérő beosztásokat eredményez, amit a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 2. számú melléklet III. pontja alapján az alperes helyi szerve állományában e beosztások különbözősége igazol, függetlenül attól, hogy a két beosztás azonos képzettséget igényel.

[3] Az alperes a védíratában – vitatva a követelés jogalapját és összecszerúségét is – elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.294.775 forint megbízási díjat és törvényes késedelmi kamatát.

[5] Ítéletének indokolásában megállapította a peres felek által csatolt kimutatás alapján, hogy a felperes rendszer szintűen a beosztásához alapvetően nem tartozó nyomozói feladatkört is ellátott, amely többlétszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult. A BM rendelet 2. számú mellékletéből egyértelműen megállapítható, hogy a vizsgálói munkakör elkülönül a nyomozói munkakörtől. A vizsgáló beosztás nem bővíthető nyomozói beosztásba tartozó feladatok rendszeres végzésével. A megbízási díjra jogosultságot nem érinti, hogy a felperes által ellátott nyomozati feladatok nem töltenek ki egy másik beosztást, hanem csak annak részfeladatai (Kúria Kf.III.39.595/2021/5.). A nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Nyer.) elhatárolja a büntetőeljárás során a nyomozási és a vizsgálati szakaszt. A nyomozás és a vizsgálat szakaszai közötti elhatárolást a gyanúsított kihallgatás eljárási cselekménye jelenti. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) nem munkajogi szempontból határozza meg a büntetőeljárás szakaszainak szabályát, az nem is feladata. A nyomozó és vizsgáló beosztás elkülönítése szakmaspecifikusan az alperes szabályozásában megtörtént. Az állománytábla egyértelműen különbséget tesz a két beosztás között.

[6] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott a Hszt. 60.§-ára. Az átrendelés jogszabályi feltételei nem valósultak meg a felperes esetében. Nem történt írásbeli átrendelés a felperes által ellátott nyomozói munkára vonatkozóan, arra nem jött létre átrendelési parancs, és célját tekintve konkrét időtartam meghatározása sem. Az átrendelésből egyértelműen ki kell tűnni, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a felperest átrendeli meghatározott feladat végrehajtására. A felperes által végzett munka azonban nem meghatározott feladat volt, hanem a rá szignált ügyiratokban a rendszeres nyomozói és vizsgálói feladatok elvégzése. Az ideiglenes átrendelés pedig 30 napra szólhat, azonban a felperes nem 30 napig, hanem folyamatosan, havonta több ügyiratban felmerülően is ellátott nyomozói munkát.

[7] Megállapította, hogy a felperes tartósan a beosztásához nem tartozó feladatot látott el 2023. február 1-jét követően is, amely alapján többletdíjazásra jogosult, és helytállóan hivatkozott arra, hogy a Hszt. módosítás nem változtatott a megbízási díjra való jogosultságán. A felperes esetében a perrel érintett időszakban megvalósult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogszabályi feltétel, amely alapján a teljes perbeli időszakban megbízási díjra jogosult. A Hszt. 102.§ (1) bekezdés b) pontja és 103.§ (1) bekezdése alapján az alperes előírhatta a külön nem nevesített eseti jellegű feladatok végrehajtásának kötelezettségét a felperes számára, azonban a felperes tartósan a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el 2023. február 1-jét követően is.

[8] A megbízási díj igényelt mértékét a bizonyítékok figyelembevételével alaposnak, a teljesített többletfeladatokkal arányban állónak értékelte. Mérlegelésénél a többletfeladat nagyságát és jellegét vette figyelembe, azt, hogy a felperes a keresettel érintett időszakban több éven keresztül, 2021-ben 26 darab, 2022-ben 37 darab, 2023-ban 29 darab, 2024-ben 30 darab bűnügyi ügyiratban végzett nyomozói munkát a gyanúsítás közlését megelőzően.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. A fellebbezést megalapozó jogszabálysértést a Hszt. 71. § (1) bekezdésében, 101. § (1) bekezdés a) pontjában és 102. § (1) bekezdésében, továbbá a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) és (2) bekezdésében, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésében, a Kp. 84. § (2) bekezdésében és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésében jelölte meg. Állította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást ugyan részben helyesen tárta fel, azonban a bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte, nem jelölte meg azt a jogszabályt, mely alapot adott számára, hogy elkülönítse ítéletében a nyomozói, illetve a vizsgálói beosztáshoz tartozó munkaköri feladatokat, illetve megállapítsa, hogy az egyes beosztásokban milyen feladatokat kell ellátni. Ezzel összefüggésben okszerűtlenül hivatkozott a Hszt. 2. § 25. pontjában, illetve 4. pontjában foglaltakra, a Be. és a Nyer. valamint a BM rendelet rendelkezéseire. Az elsőfokú bíróság ténylegesen nem indokolta meg, hogy mi alapján döntötte el, hogy milyen tevékenységek, feladatok tartoznak a vizsgálói beosztáshoz. Nem mutatta be a döntésének alapjául szolgáló jogszabályokat. Jogsértő módon járt el, amikor nem munkajogi jellegű jogszabályi rendelkezésre hivatkozva tett megállapításokat arra, hogy a felperes által betöltött beosztásban milyen feladatokat kell ellátni. Ítéletében nem rögzítette, hogy a helységi Rendőrkapitányság Ügyrendjével kapcsolatos alperesi állítást és jogi érvelést miért nem fogadta el, miért nem tartotta jogilag megalapozottnak. Amennyiben nem fogadta el, nem rögzítette, hogy mely jogszabállyal ellentétes a helységi Rendőrkapitányság Ügyrendje, illetve mi korlátozza a helységi Rendőrkapitányság vezetőjét, hogy az Ügyrendben foglaltak szerinti rendelkezéseket meghozza.

[10] Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a munkaköri leírásban a munkáltatói jogkör gyakorlója csak az adott beosztáshoz tartozó feladatokat rögzíthet. A munkaköri leírás a beosztáshoz nem tartozó feladatokkal nem bővíthető. Ezen ítéleti megállapítása ellentétes a Hszt. 101. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakkal, a munkáltatói jogkör gyakorlójának nemhogy nincs lehetősége a munkaköri leírásban a beosztáshoz nem tartozó feladatokat rögzíteni, hanem az kötelezettsége. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság jogszabállyal ellentétes megállapítást tett, ugyanakkor alap nélkül és jogsértő módon hivatkozott az ítéletében megnevezett Kúriai döntésekre és az azok alapján kialakult bírói gyakorlatra. A Hszt. 101. § (1) bekezdés a) pontja, a 2. § 24. pontja, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény végrehajtásáról szóló 154/2015. (VI. 19.) Kormányrendelet (a továbbiakban: 154/2015. Korm. rendelet) 5. §-a, a 2. melléklet I. táblázat 11. pontja alapján a helységi Rendőrkapitányság munkáltatói jogkört gyakorló vezetőjének lehetősége volt arra, hogy a felperes munkaköri leírásában a beosztáshoz tartozó feladatokon túl a helységi Rendőrkapitányság feladatkörébe tartozó olyan feladatok ellátását is rögzítse, melyek ellátására felperesnek végzettsége, képzettsége van. Mivel felperes a munkaköri leírásába foglalt feladatokat látott el, ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon állapította meg, hogy felperesnek megbízási díj jár.

[11] A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára tekintettel felperesnek a rendes szolgálatteljesítési idején belül ellátott feladatokat a rendőrkapitányság feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatként és külön ellentételezés nélkül kellett ellátnia. A felperes a perrel érintett időszakban a helységi Rendőrkapitányság Ügyrendje szerinti, a munkaköri leírásába foglalt feladatokat látott el, mely feladatok ellátása ellentételezéseként megbízási díj nem jár.

[12] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a fellebbezésben vitatott két beosztás elhatárolását az elsőfokú bíróság helytállóan, az egységes és kiforrott bírói gyakorlatnak megfelelően végezte el, a nyomozó és vizsgáló feladatok a gyanúsítás közlésével határolhatók el. Az alperes egyáltalán nem tett különbséget a nyomozó és a vizsgáló feladatok között.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[13] Az alperes fellebbezése alaptalan.

[14] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a fellebbezésében részben az elsőfokú bíróság ténymegállapításait, egészében bizonyítékértékelését is vitatta, de e körben nem mutatta be, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek és körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és melyek lennének azok az értékelést igénylő szempontok, amelyek figyelembevétele okszerűen más eredményre vezetett volna. Mindezek bemutatásával az alperesi fellebbezés adós maradt, így kizárólag az elsőfokú ítélet jogalapot érintő anyagi jogi megállapításainak felülbírálatát végezhetette el a másodfokú bíróság. A fellebbezés a megbízási díj mértékét nem vitatta.

[15] Az elsőfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak; ezen jogosultsága azonban nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását. Megalapozottan foglalt állást arról is, hogy amennyiben a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztása ellátása mellett, az alól nem mentesítve végzi, ezért a többlétszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[16] A Kúria joggyakorlatát hivatkozva szintén helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a munkáltató csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni; ez a felperes esetében a vizsgáló beosztás volt. Jogkérdés annak megítélése, hogy mely feladatok tartoznak a nyomozói, valamint a vizsgálói beosztás körébe, amelyek tekintetében az elsőfokú bíróság jogszerűen foglalt állást. A BM rendelet 2. számú melléklete egymástól külön beosztásként rendszeresítette a nyomozó, illetve a vizsgáló beosztásokat, tehát a nyomozóhatóság feladatainak ellátására nem egyetlen, hanem több beosztást hozott létre. Ezen beosztásokhoz tartozó munkaköri feladatokat jogszabály vagy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 23. § (4) bekezdés c) pontja alapján kiadott normatív utasítás (ORFK utasítás) nem részletezi, arról a jogalkotó a büntetőeljárás szabályokban gondoskodott. A Be. 348. § (2) bekezdése alapján a nyomozás felderítésből és vizsgálatból áll; a Be. LX. Fejezete rögzíti a felderítés, míg LXI. Fejezete a

vizsgálat külön eljárási szabályait; a Be. 31. § (2) bekezdése értelmében a nyomozó hatóság az előkészítő eljárás és a felderítés során önállóan, a vizsgálat során az ügyészség irányításával jár el. A Be. 866. § (1) bekezdés b) pontja alapján kiadott Nyer. a nyomozásra vonatkozó eljárási szabályok között rendelkezik a nyomozás megindítása, elrendelése (70-75. alcímek), a felderítés (76. alcím) és a vizsgálat (78. alcím) szabályairól. A felderítés és a vizsgálat szakaszai közötti elhatárolást a gyanúsított kihallgatás (77. alcím) eljárási cselekménye jelenti; jogszabályi kivételekkel, amennyiben a gyanúsítás közlése (Nyer. 144. § (1) bekezdése) törvényi feltételei megállnak, az ügyészség által irányított vizsgálatot kell lefolytatni (Nyer. 147. § (3) bekezdés), ennek hiányában a felderítés szabályai szerint folytatódik az eljárás (Nyer. 146. § (3) bekezdés). A fentiek szerint a nyomozás eljárási folyamatában közreműködő nyomozó és a vizsgáló munkaköri feladatai között éles határ nem állapítható meg, azonban a feladataik egymástól alapvetően elhatárolhatók. A felperes munkaköri leírásában rögzített vizsgálati cselekmények a vizsgálói beosztás, míg a nyomozati cselekmények lefolytatása a nyomozói beosztás részét képezhetik.

[17] Az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított jelentőséget annak a körülménynek, hogy a nyomozóhatósági feladatokat ellátó alperesnél a BM rendelet 2. számú melléklete elkülöníti a nyomozó és a vizsgáló beosztást, és helyesen állapította meg, hogy a felperes rendszeresen nyomozati többletfeladatokat látott el. A másodfokú bíróság nem osztja az alperes azon álláspontját, miszerint a nyomozó és a vizsgáló beosztásokhoz ugyanazon, a nyomozóhatóság által elvégzendő büntetőeljárási feladatok tartoznának, mert ezen értelmezés a külön beosztásokkal kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket kiüresítené.

[18] Helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes csak egy adott munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba egyértelműen más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. Nem lehetett ezért a vizsgáló munkakör részének tekinteni a bűncselekmény ismeretlen tettesének, a lehetséges elkövetőnek felderítését, függetlenül attól, hogy az Ügyrendben a 79.pont a) alpontjában foglaltak szerint Vizsgálati Osztály (lásd: 78. pont b) alpont) az ismeretlen tettes ellen indult, vagy ismert tettes ellen folyamatban lévő büntetőeljárásokban ellátja a nyomozóhatósági feladatokat, míg a Bünyügyi Osztály (lásd: 68. pont b) alpont) ellátja a 78. pont b) alpont szerinti vizsgálati feladatokat is. A munkáltató szervezetalakítási jogkörébe tartozik a nyomozó és a vizsgáló beosztás feladatainak elkülönítése, márpedig a helységi Rendőrkapitányság szervezeti felépítése szerint a Rendőrkapitányságon van önálló Bünyügyi Osztály és Vizsgálati Osztály, a munkáltató mégsem tett különbséget a nyomozó és a vizsgáló beosztásban ellátandó feladatok között, ezért a felperes munkaköri leírásában szereplő, a teljes ügyfeldolgozásra kiterjedő nyomozási és vizsgálói eljárási cselekmények lefolytatása, a hatáskörébe utalt ismert és ismeretlen tetteses bűncselekmények felderítése és nyomozása, a vádemelés előkészítése a vizsgálói beosztáson kívüli nyomozási eljárási cselekményeket (mint a vizsgálói beosztás részét) is magukban foglalták.

[19] A Kúria ítélezési gyakorlatának megfelelően a Kf.VII.45.079/2021/6. (BHGY-K-KJ-2022653) számú ítéletében - mely ügy tényállása szerint a felperes nyomozói beosztása mellett vizsgálói feladatokat is ellátott, és részben e körülmény miatt ítélték meg számára megbízási díjat - a Kúria kiemelte, hogy az alperesnek az a joga, hogy a felperest a bünyügyi

segédelőadó, később a nyomozó beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Az alperesnél a felperes nyomozó beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. Mindezek szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának megsértése nem állapítható meg. Ugyan a perbeli esetben a felperes vizsgálóként teljesített nyomozati feladatokat, míg a precedensképes határozatban szereplő nyomozó beosztású felperes vizsgálói többletfeladatokat látott el, de az ügyszorosság - a beosztások/többletfeladatok, valamint az indokolások egyezőségére figyelemmel - így is megállapítható.

[20] Miként az elsőfokú bíróság által felhívott, a Kúria a Kf.40.249/2021/4. és a Kf.45.084/2021/3. számú ítéleteiben a Kúria elvi élel mondta ki, hogy a nyomozói munka részét képező szemlebizottság vezetői feladatok nem tartoznak a felperes kinevezése szerint vizsgálói beosztásához. Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, azonban a munkaköri feladatok meghatározása a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg (sorolhatja fel) azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A következetes bírói gyakorlat szerint "[a] munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör - akár átmeneti, akár tartós - feladatainak ellátását" (Kf.VII.39.247/2020/4.). Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba a más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építheti be.

[21] A felperes a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjából és 103. § (1) bekezdéséből következően a szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően köteles végrehajtani, és szolgálatteljesítése során köteles a szolgálati előjáró parancsát, a felettes rendelkezését követni. Erre figyelemmel a munkaköri leírás általános és speciális feladatai között az alperes előírhatta a munkaköri leírásban külön nem nevesített eseti jellegű feladatok végrehajtásának kötelezettségét is (lásd: 101.§ (1) bekezdés a) pont). Azonban, ha a hivatásos állomány szolgálati jogviszonyban álló tagja tartósan a beosztásához nem tartozó feladatot lát el, többletdíjazásra jogosult, amelynek mértékét a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt korlátozásokon belül lehet megállapítani. A téves jogszabályértelmezésre alapított anyagi jogi érvek között az alperes a többletfeladatok megvalósításának hiányára alaptalanul hivatkozott, és indokolatlanul, a joggyakorlattal ellentétesen kérte számon a 2023. február 1-jétől hatályos Hszt. 102.§ (1) bekezdés b) pontjának megfelelő tartalmat is.

[22] A megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítása során a jogalkotó a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint jogcímet megtartotta, és - "A szolgálati viszony tartalma" elnevezésű X. Fejezetben meghatározott rendelkezésektől elkülönítetten, "A szolgálati viszony módosítása" elnevezésű VIII. Fejezetben - továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy annak megállapítását az újraszabályozott (3) bekezdésben a korábbi szabályokhoz képest szigorúbb feltételekhez kötötte. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja - a jogalkotó szándéka szerint - a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az ott megjelölt egyes szolgálati feladatait a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult, mert a bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) bekezdését és 102. § (1) bekezdés b) pontját együttesen és egymásra tekintettel kell értelmeznie. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése kiüresedne. Ezért a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése alkalmazásának is teret enged, mert utóbbi rendelkezések - ellenkező kikötés hiányban - elsősorban a hivatásos állomány tagja rendes szolgálatteljesítési idejében [Hszt. 134-137. §-ai] ellátott többletfadataira vonatkoznak. A szolgálatteljesítési időn túli túlszolgálat [Hszt. 139. § (1) bekezdés] ellentételezését külön rendelkezés [Hszt. 140. §] tartalmazza.

[23] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosultság 2023. február 1. napjától a (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel teljesítésével, azaz nem eseti jellegű és jelentős többletmunka elvégzése esetén állapítható meg. Ehhez képest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pont második fordulata az ellentételezés megfizetése alól abban az esetben mentesíti a munkáltatót, ha a szolgálati beosztáshoz nem tartozó, a hivatásos állomány tagja végzettségének, képzettségének megfelelő, a szervezeti egység feladatköréhez tartozó feladatellátás a rendes szolgálatteljesítési időn belül eseti jellegű vagy nem jelentős többletmunka. Így az alperes érvelésével szemben a Hszt. 102. § (1) bekezdése nem minden, a rendes szolgálatteljesítési időn belül történő, a hivatásos állomány tagja beosztásához nem tartozó feladatellátás ellentételezése alól mentesít. A másodfokú bíróság utal arra, hogy a jogalkotó a belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló 2024. évi LXXVII. törvény - Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (3) bekezdését 2025. január 1. napjától hatályon kívül helyező - 87. §-ához fűzött indokolásában maga is rámutatott a 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj megállapításának fenti feltételeire, és a továbbiakban ezen jogcímet nem kívánta hatályban tartani.

[24] Összességében az elsőfokú bíróság a peradatok alapján helytállóan állapította meg a nyomozó és a vizsgáló beosztás eltérő jellegét, azt, hogy a felperes a nyomozói többletfeladatokat folyamatosan, rendszeresen ellátta a perbeli időszakban, eltérve ezzel az eredeti beosztása szerinti feladatokról. Mindezekre figyelemmel az alperes tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmére. A megbízási díj elsőfokú ítéletben történt megállapítása az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén és alkalmazásán alapult, és az elsőfokú ítélet az indokolási kötelezettségének is eleget tett.

[25] A Kp. 84. §-a szerint alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdései szerint az ítélet indokolása a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza. A jogi indokolásban a bíróság rögzíti az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak fogadott el, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a feljánlott bizonyítást mellőzte. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Pp. 346. §-ában foglalt, a fentiekben felsorolt követelményeknek megfelel, annak [16-45] pontjai az alkalmazott jogszabályokat, a bizonyítékok alapján megállapított tényeket és a levont következtetését, a megbízási díj mértéke meghatározását és indokait a szükséges mértékben tartalmazza. Az, hogy a fél az ítélet jogi indokolásával nem ért egyet, nem jelenti az indokolási kötelezettség sérelmét.

[26] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[27] A perveztes alperes a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (4) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által a kifejtett érdemi munkával arányosan felszámított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[28] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[29] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026.február 2.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke, előadó

dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
bíró

dr. Tóth László s.k.
bíró